

der er omfattet af partiregnskabslovens § 3, hvert år inden den 1. marts til indenrigsministeren indsende en kopi af det seneste regnskab, som partiet efter den nævnte lov er forpligtet til at aflægge. Det gælder dog ikke for partier, som ikke er berettiget til økonomisk støtte efter partistøtteloven, eller som ikke ansøger om sådan støtte, jf. § 7 a, stk. 2. Efter § 7 a, stk. 3, påser indenrigsministeren, at det indsendte regnskab indeholder de oplysninger, der kræves efter partiregnskabslovens § 3. Er det ikke tilfældet, udsættes udbetalingen af tilskud fra staten.

Bestemmelsen i partistøttelovens § 7 a blev indført ved lov nr. 383 af 14. juni 1995. Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår det, at Indenrigsministeriet alene skal påse, at det indsendte regnskab indeholder de oplysninger, som kræves efter partiregnskabslovens § 3. Indenrigsministeriet skal således ikke foretage en efterprøvelse af regnskabs rigtighed, jf. Folketingstidende 1994-95, tillæg A, s. 3599-3600.

2.3. Straffeloven

2.3.1. Efter straffelovens § 162 straffes den, som for eller til offentlig myndighed afgiver urigtig erklæring om forhold, angående hvilke den pågældende har pligt til at afgive forklaring, med bøde eller hæfte eller med fængsel indtil 4 måneder. Efter straffelovens § 163 straffes den, som i øvrigt til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige, skriftligt eller ved andet læsbart medie afgiver urigtig erklæring eller bevidner noget, som den pågældende ikke har viden om, med bøde, hæfte eller fængsel indtil 4 måneder.

Justitsministeriet har oplyst, at henset til karakteren af Folketingets opgaver i forbindelse med aflevering og offentliggørelse af partiregnskaber er det efter ministeriets opfattelse er tvivlsomt, om erklæringen (dvs. oplysningerne i partiregnskabet) kan anses for afgivet »for eller til« en offentlig myndighed i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i straffelovens § 162. Det forekommer endvidere efter det af Justitsministeriet oplyste tvivlsomt, om partiregnskabet kan siges at være afgivet til brug i »retsforhold, der vedkommer det offentlige«, jf. straffelovens § 163, når afleveringen af regnskaber til Folketinget alene har til formål at sætte Folketinget i stand til at fremlægge det til gennemsyn for offentligheden.

Hertil kommer, at forarbejderne til partiregnskabsloven (jf. ovenfor pkt. 2.1.) efter det af Justitsministeriet oplyste tyder på, at partiregnskabsloven bygger på en forudsætning om, at der ikke kan straffes for overtrædelse af loven i videre omfang, end det fremgår af straffebestemmelsen i denne lov, jf. § 6, jf. § 2, stk. 4, om uberettiget videregivelse af oplysninger om, hvil-

ke medlemmer af arbejdsgiverforeninger og fagforeninger m.v. der er fritaget for betaling af bidrag eller har anmodet herom.

På den baggrund har Justitsministeriet oplyst, at det efter ministeriets opfattelse må antages, at urigtig angivelse af private bidrag til politiske partier m.v. efter partiregnskabsloven ikke kan straffes efter straffelovens § 162 eller § 163.

2.3.2. Justitsministeriet har oplyst, at indsendelse af et regnskab, der ikke opfylder partiregnskabslovens § 3, stk. 2, til Indenrigsministeriet med henblik på udbetaling af partistøtte, jf. partistøttelovens § 7 a, efter Justitsministeriets opfattelse ikke er omfattet af straffelovens § 162. Det skyldes, at § 162 ikke finder anvendelse i tilfælde, hvor det efter loven påhviler en person at afgive en erklæring i forbindelse med en ikke-pligtsmæssig indgivelse af en ansøgning.

Aflevering af et regnskab i forbindelse med offentlig støtte må anses for afgivet til brug for retsforhold, der vedkommer det offentlige, jf. straffelovens § 163. Dette taler efter det af Justitsministeriet oplyste umiddelbart for, at afgivelse af et partiregnskab med urigtige oplysninger vil være omfattet af den nævnte straffelovsbestemmelse.

Heroverfor kan anføres, at Indenrigsministeriet alene skal påse, at det indsendte regnskab indeholder de oplysninger, der kræves efter partiregnskabslovens § 3. Indenrigsministeriet skal ikke foretage en efterprøvelse af regnskabs rigtighed. I øvrigt indgår regnskabs oplysninger ikke i det materielle grundlag for Indenrigsministeriets afgørelse om udbetaling af partistøtte, idet partistøtten ikke afhænger af regnskabsoplysningerne, men af det antal stemmer, som partiet opnåede ved det senest valg.

Det kan endvidere anføres, at en forudsætning i partiregnskabsloven om, at overtrædelse af § 3, stk. 2, i forhold til Folketinget ikke skal kunne straffes, også må føre til, at der ikke kan straffes for overtrædelse af § 3, stk. 2, når regnskabet indsendes til Indenrigsministeriet med henblik på udbetaling af partistøtte. Den tætte sammenhæng mellem de to love taler således for, at aflevering af partiregnskabet til Indenrigsministeriet til brug for udbetaling af partistøtte ikke i strafretlig henseende behandles anderledes end afleveringen af partiregnskabet til Folketinget med henblik på fremlæggelse for offentligheden.

Justitsministeriet har oplyst, at ministeriet sammenfattende finder, at straffelovens § 163 næppe med den sikkerhed, der kræves for at pålægge strafansvar, kan anses for at omfatte tilfælde, hvor der med henblik på udbetaling af partistøtte er indsendt et regnskab til In-